

«فرهنگستان» به بهانه نشست وزرای آموزش عالی
کشورهای GCC بررسی کرد

نقشه ۶ کشور حاشیه خلیج فارس برای هوش مصنوعی

«فرهنگستان» از «نشست الزامات حقوقی و الگویی
شناسایی خودکفایی در تحصیلات عالی» گزارش می‌دهد

به کارگرد مورد نظر نقشه جامع علمی کشور نرسیده‌ایم

معاون پژوهشی وزارت علوم خبر داد

تایید نهایی اساسنامه صندوق شورای عتف تا یک ماه آینده

یادداشت رئیس دبیرخانه هیات موسس دانشگاه آزاد

۶ کارگرد ویژه راهپیمایی اربعین

رئیس مرکز امور هیات‌های ممیزه دانشگاه آزاد در گفت‌وگو با «فرهنگستان» خبر داد

رشد ۹ برابری ارتقای اساتید در ۲ سال گذشته

۱۲۰ نفر ارتقا
در ۲ سال اخیر

۵۵ نفر متوسط ارتقای سالانه
در ۲ سال اخیر

۶ نفر متوسط ارتقای سالانه
در ۴۰ سال گذشته

۲۴۸ نفر متوسط ارتقای سالانه
در ۲ سال اخیر

۲۵ نفر متوسط ارتقای سالانه
در ۴۰ سال گذشته

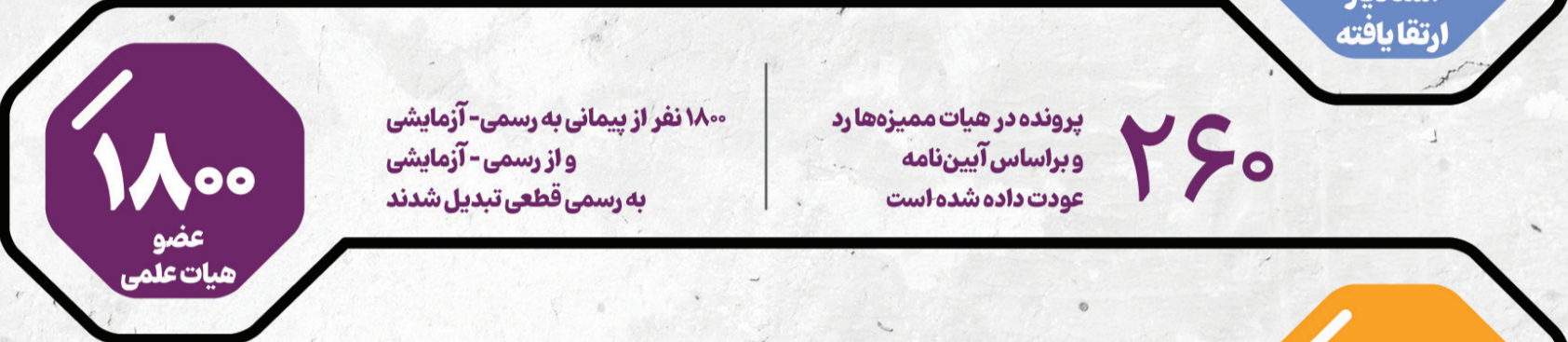
۶۲۰ نفر ارتقا
در ۲ سال اخیر

۲۶۰۰ استادیار ارتقا یافته

حدود ۲۶۰۰ مری در ۲ سال اخیر
به استادیار ارتقا پیدا کردند

۱۳۵۰ نفر در ۲ سال و نیم اخیر
استحقاق دریافت پایه تشویقی داشتند

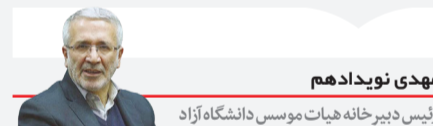
۱۸۰۰ نفر از پیمانی به رسمی - آزمایشی و از رسمی - آزمایشی به رسمی قطعی تبدیل شدند

۵۵۰ پرونده در انتظار تصمیم کمیسیون‌های تخصصی | **حدود ۲۵۰** پرونده در انتظار تصمیم هیات ممیزه الف، ب و ج

ارتقای اساتید دانشگاه در ۲ سال اخیر به روایت اعداد

۶ کارگرد ویژه راهپیمایی اربعین

مهدی نویدام

رئیس دبیرخانه هیات موسس دانشگاه آزاد

در فرهنگ شیعی عشق و علاقه به امام حسین با همه ابعاد زندگی ما عجین شده است و در تمام مراسم اعیاد و فیات به زیارت امام حسین (ع) فراخوانده شده‌ایم و در طول حیات‌مان با عشق امام حسین (ع) زندگی می‌کنیم. به بهانه‌های مختلف و به شیوه‌های متفاوت به زیارت امام حسین تشویق و ترغیب شده‌ایم. چه زیارت حضوری در هر زمان و هر شرایطی و چه زیارت از راه دور، چه متن زیارت طولانی-مانند زیارت عاشورا- و چه زیارت چند جمله‌ای مانند السلام علیک یا ابا عبدالله (ع). فواید و پیامدهای فراوان دنیوی و اخروی برای زیارت امام حسین منظور شده که با هیچ کار و عبادتی قابل مقایسه نیست اما در جریان اربعین علاوه بر زیارت امام به راهپیمایی برای رسیدن به مرقد شریف حضرتش تاکید شده است. گویی هم زیارت موضوعیت دارد و مهم است و هم راهپیمایی آن. زیارت و راهپیمایی در اربعین لازم و ملزوم هم هستند و با هم معنا پیدا کنند. شاید به همین دلیل امام حسن عسکری (ع) آن را یکی از علائم مومن برشمردند. بسیاری از بزرگان ما وقتی پس از چند روز راهپیمایی به کربلا می‌رسند، مدتی کوتاه (۲ تا ۳ ساعت) در کربلا توقف و در مراسم اربعین شرکت می‌کنند و سریع برمی‌گردند. لذا فرموده‌اند، زَر، فانصرف (زیارت کن و سریع برگرد).

برای راهپیمایی اربعین چند ویژگی، پیامد و کارکرد مهم و قابل تامل وجود دارد که برخی از آنها عبارتند از:

۱) انسان‌سازی: راهپیمایی اربعین مکتب تربیتی و مدرسه انسان‌سازی است. باور و رفتار انسان‌هایی که در این حرکت بی‌نظیر یا کم‌نظیر جهانی شرکت می‌کنند کاملاً با باور و رفتار آنها قبل و بعد از راهپیمایی متفاوت است. گویی در ایام راهپیمایی انسان‌ها آسمانی شده‌اند مجسمه محبت، ایثار، دگردوستی، تواضع و عشق‌ورزی به دیگران. اصلاً خود را نمی‌بینند. با تمام وجود در خدمت زائران امام حسین (ع) هستند. هرچه دارند مخلصانه و صمیمانه و بی‌ریا تقدیم زائران می‌کنند. این اوج تربیت دینی، خروج از خودخواهی و خودپرستی و حرکت به سمت دگردوستی و خداخواهی است و این رشد و بالندگی در

رفتار تمام افراد حاضر در راهپیمایی به‌خوبی آشکار است. ادب، محبت، آرامش، بخشش، معنویت، اخلاق در جمعیت موج می‌زند حتی آنان که به‌شدت خود نیازمند و فقیر هستند در این مراسم همه دارایی و داشته‌های خود را بذل و بخشش می‌کنند. این فرهنگ تربیتی در کمتر مراسم مردمی، با این شدت و گستردگی قابل مشاهده است.

۲) جریان‌سازی فرهنگی: این راهپیمایی درصدد است جریانی فرهنگی اسلامی را بیافریند، وقتی به زیارت ائمه می‌رویم معمولاً خودمان را به حضرات معصومین عرضه می‌کنیم و شروع به گفت‌وگو و وصف حال خود کرده و سعی در ایجاد ارتباط با امام کنیم. یعنی بیشتر درخواست داریم که عنایات حضرات را جلب کنیم و از عنایات‌شان بهره بگیریم. بعضی از بزرگان نیز وقتی به خدمت معصومین می‌روند علاوه بر گزارش کار و حال خود، به ائمه (ع) پیمانی نیز با امام منعقد می‌کنند. در همه زیارات معمولاً این حس و حال وجود دارد اما در جریان اربعین به نام امام حسین (ع) و با الهام از عنایات ایشان جریانی را به وجود می‌آوریم. در واقع ما در زیارات طلب‌کننده بوده و سعی در بهره گرفتن داریم، اما در صحنه راهپیمایی فعال و درصدد جریان‌سازی هستیم. این جریان‌سازی در سطح جهانی درحال انجام است. جریان امام حسینی به نام اندیشه، مکتب و راه امام که جهانی شده است. همه می‌آیند تا بیرق امام حسین را به اهتزاز درآورند. شاید بتوان این جریان‌سازی را به بحث مهدویت وصل کرد. در روایات داریم، وقتی امام (ع) ظهور می‌فرماید خودشان را به نام فرزند امام حسین معرفی می‌کنند و می‌گویند من فرزند این آقا هستم. این آقا را باید دنیا بشناسد تا فرزند او را بشناسد و این راهپیمایی می‌تواند زمینه‌ساز این شناخت جهانی باشد. پس این حرکت جریان‌سازی برای حکومت و اندیشه جهانی مهدویت است لذا این پیام که زوارالحسین هم انصارالمهدی یا زوارالحسین خودالمهدی که در راهپیمایی اربعین مورد استفاده قرار می‌گیرد بسیار قابل تامل است.

۳) جامعه‌سازی: این جریان جامعه‌سازی می‌کند. به این معنا افرادی که در این مسیر حرکت می‌کنند رفته‌رفته از پوسته خود بیرون می‌آیند و به اعتقاد، فهم و درک مشترکی می‌رسند و وقتی از این

سفر برمی‌گردند فصل مشترکی در زندگی‌شان به وجود می‌آید که انسجامی را شکل می‌دهد. افرادی که موبک می‌زنند و چندین روز تلاش می‌کنند، شب و روز با هم هستند، هویت و جامعه مشترک کوچکی را در بین خود شکل می‌دهند. زمانی که مداحان ایرانی به زبان عربی نوحه‌سرایی می‌کنند و یا مداحان عربی به زبان فارسی مرثیه‌خوانی می‌کنند پیوند دولت و دو فرهنگ را تقویت می‌نمایند. همچنین بین ایرانی، افغانی، عراقی، ترک و پاکستانی و هندی و حتی اروپایی و آمریکایی و همه کسانی که در این مسیر حرکت کردند پیوندی ایجاد می‌شود. یعنی راهپیمایی اربعین به تعبیری رفته‌رفته به جامعه‌ای بزرگ‌تر و امت تبدیل خواهد شد. انسان‌ها در انجام زیارت تکتک هستند ولی در راهپیمایی همه با هم و درحال ایجاد یک جامعه‌اند. در واقع امتی اسلامی که زمینه‌ساز ظهور حضرت مهدی (عج) است درحال شکل گرفتن است و این امت با شعار «حب‌الحسینی جمعا» به دور شمع وجود امام حسین و اهداف بلند مکتب عاشورا جمع می‌شوند.

۴) هویت‌سازی: این حرکت به نام امام حسین (ع) شناخته شده است. به نظر می‌رسد هیچ رهبر یا ولی‌خدایی این ظرفیت را ندارد که به این صورت مردم را دور خود جمع کند. در این گردهمایی فقط شیعیان مسلمانان و متدینین حضور ندارند بلکه از اهل سنت، صابئی، مسیحی و... نیز حضور دارند. در واقع همه انسان‌ها دور هم جمع شوند تا هویت حسینی پیدا کنند. همچنانکه در صحنه کربلا شاهد هستیم یاران امام حسین فقط شیعیان نبودند، زهیر عثمانی مذهب یا وهب مسیحی مذهب بود. همه اینها فراتر از دین و اعتقادات شان دور امام چرخیدند و هویت حسینی و عاشورایی پیدا کردند. در راهپیمایی اربعین هم همین‌طور است. می‌بینیم مسیحی‌ها چطور احترام می‌گذارند. بنابراین ما داریم جریان‌سازی می‌کنیم، فعال صحنه هستیم نه فقط بهره‌بردار از صحنه! در واقع عنایت، لطف، عشق، تفضل امام حسین‌ما را به این کشانده است و به نام و عشق او این حرکت شکل گرفته است و مسیر هویت حسینی می‌یابد.

۵) اسوه‌سازی: در یک نگاه فرآیندی مکتب کربلا و عاشورا در یک روز و یک قطعه زمین خلاصه نمی‌شود. یک جریان مستمر و بالنده است که اوج آن را

از روز عاشورا تا روز اربعین به مدت ۴۰ روز شاهد هستیم. عدد چهل و اربعین در ادبیات دینی ما رمزآلود و اسرارآمیز است. بعثت پیامبر اکرم (ص) در چهل سالگی، ملاقات حضرت موسی (ع) پس از ۴۰ شب، بلوغ انسان پس از ۴۰ روز، نقل چهل حدیث زمینه‌ساز تفقه در دین و... همه نشان از اثر بخشی این عدد دارد. در صحنه کربلا حادثه حماسه بزرگ در عاشورا به اوج می‌رسد و تا روز اربعین در اوج ادامه پیدا می‌کند. امام حسین (ع) آغاز می‌کند و حضرت زینب ادامه می‌دهد و به نتیجه می‌رسند. در راهپیمایی اربعین بیشتر با حضرت زینب (س) و نقش آفرینی او و امام سجاد و سایر همراهان مواجه هستیم. نکته قابل تأمل آن است که در صحنه کربلا باد و حضرت زینب روبه‌رو هستیم. یک حضرت زینبی است که از روز اول حرکت تا عصر عاشورا کنار امام حسین به‌عنوان یک خواهر، مادر و زن با تمام عواطف زانه خود بودند اما از عصر عاشورا که شهادت اتفاق می‌افتد تجلی دیگری از ایشان را شاهد هستیم. در حقیقت انسانی دیگر و مدیری را در صحنه می‌بینیم و هرچه می‌بینیم اقتدار، صلابت و رهبری ایشان است. او روز بعد از عاشورا در کاخ ابن زیاد وقتی درمقابل این ظالم به‌ظاهر پیروز قرار می‌گیرد و خطبه قرائت می‌کند در همان جا شخصیت خود را نشان می‌دهد. وقتی ابن زیاد می‌پرسد که این زن متکبر کیست که به ما سلام و تعظیم نکرد؟! من هذمه متکبره؟! پاسخ دادند: «هذه زینب بنت علی بن ابیطالب (ع)» این زن، زینب دختر علی است. ابن زیاد رو به زینب کرد و گفت: خدا را سپاس که شما را رسوا ساخت و نادرستی خیرهای شما را نشان داد. حضرت می‌فرماید: الحمدلله الذی کرّمنا بنبیّه و یفتضح الفأسق، و یکذب الفاجر و هو غیرنا؛ سپاس خداوندی را که ما را به پیامبر خویش کرامت بخشید و هم فاجر و فاسق را رسوا کرد. فقط فاسق رسوا می‌شود و انسان فاسد دروغ می‌گوید و آن ما نیستیم و دیگری است. دوبار چنین جملاتی بین ابن زیاد و حضرت زینب (س) رد و بدل می‌شود و در آخر آن سوال تاریخی را از حضرت می‌کند و پاسخ تاریخی‌تر را حضرت می‌فرماید ابن زیاد در جواب می‌گوید: «کیف ز و یصنّع الله بالأخیک و أهل بیتک؟» کار خدا را نسبت به برادرت و خاندانت چگونه دیدی؟ حضرت می‌فرماید: «ما رأیت الا جمیلاً»؛ من جز زیبایی و نیکی ندیدم این جمله تاریخی حضرت است و از آنجا نقش، اندیشه فکر، رفتار و اقتدار و صلابت این زن خودش را نشان می‌دهد. حضرت بعد از آن همه زجر و شکنجه و دیدن شهادت برادران و

تمام خاندان و به همراه تمام اسرا و کودکان با دست بسته وارد کاخ ابن زیاد می‌شود و این چنین با اقتدار و باصلاطت سخن می‌گوید. او فراقهرمان است. جریان راهپیمایی اربعین یعنی زینب را دیدن. کربلا با زینب گره خورده است و زینب با کربلا. همان‌طور که گویند کربلا در کربلا می‌ماند اگر زینب نبود و واقعا اگر این زن نبود، کار امام حسین ناقص می‌ماند. ایشان توانستند پیام‌رسان کربلا باشند و تکمیل این طرح الهی چیزی است که در راهپیمایی اربعین و در این سفر اسرا اتفاق افتاد. این سفر تکمیل‌کننده اندیشه و مکتب بزرگ عاشقان شهید و شهیدان عاشق است. تمام افراد این گروه، اسوه‌های زندگی هستند.

۶) هدایت انسانی: هدف نهایی حادثه بزرگ کربلا فراهم آوردن زمینه هدایت‌پذیری انسان‌ها در تمام زمان‌ها و در تمام مکان‌هاست. این هدف به‌خوبی و به زیبایی در زیارت اربعین بیان شده است. زیارت اربعین از زیارت‌های مأثور است که از امام معصوم نقل شده و در آن زیارت‌ترین و جامع‌ترین جمله‌ای است که کل جریان عاشورا و کربلا را به‌خوبی تبیین می‌کند و در واقع فلسفه و هدف این حرکت بزرگ را توجیه می‌کند. در زیارت اربعین آمده: «بذلّ مهجته فیک لیستنفذ عبادک من الجهال هو خیره الفلّال»؛ امام حسین خون خود را در راه خدا بذل کرد تا مردم را از جهالت و حیرت و گمراهی نجات دهد. پس طبق روایات، هدف از این حرکت عظیم هدایت انسان رساندن او به مقام قرب الهی نجات انسان از گمراهی‌ها و حیرانی است. در جریان اربعین زیبایی‌هایی چون اوج ایثار، صمیمیت، معنویت، اخلاق، دگردوستی، ادب و... وجود دارد که می‌توان به‌راحتی آنها را مشاهده کرد. معمولاً وقتی از کربلا سخن می‌گوییم بیشتر بعد ظلم‌ستیزی، حق‌طلبی و عدالتخواهی کربلا و عاشورا به ذهن‌ها خطور می‌کند. به دلیل اینکه آن روز عجزین شده با شهادت و مواجهه با ظلم و ظالم اما وقتی به این چهل روز نگاه می‌کنیم علاوه بر آن ظلم‌ستیزی و عدالتخواهی ابعاد دیگری هم در جریان کربلا مشاهده می‌شود که قبلاً دیده نشده است اما در این چهل روز قابل مشاهده است. مانند اوج اخلاق، صمیمیت، انسان دوستی، معنویت و معنویت‌گرایی و... اینها در سایه عملیات روز عاشورا پنهان هستند ولی در جریان راهپیمایی اربعین به شکوفایی می‌رسند و می‌توان در رفتار، اندیشه و عملکرد مردم به‌خوبی مشاهده کرد.